

**ת"פ 18017-01-13 - מדינת ישראל נגד שמשון טופר, סעד
חייב, סליםן ספורי**

בית משפט השלום בבא ר שבע

כ"ד חשוון תשע"ה
17 נובמבר 2014

ת"פ 18017-01-13 מדינת ישראל נ' טופר ואח'
תיק חיצוני: 43/13

מדינת ישראל באמצעות פמ"ד - עו"ד ענבל ברנסאנו

לפני כב' השופט רון סולקן

המאשימה

נגד

הנאשם

1. שמשון טופר ע"י ב"כ עו"ד חוה דיסטולפלד
2. סעד חייל ע"י ב"כ עו"ד איתן און
3. סליםן ספורי ע"י ב"כ עו"ד רון דMRI

גזר דין לנואשם 3

הנאשם שלפניו נותן את הדין בגין עבירה של סיוע לרצח באיזומים, בנגדו לסעיף 428 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ביחד עם סעיף 32 לאותו חוק.

עובדות כתוב האישום המתוקן ת/3, בהן הודה הנואשם במסגרת הסדר טיעון, הן כדלקמן:

נפגע העבירה, מר ש.פ, חב כספים לאחר - מר משה לב.

משלטעתו אותו אחר, לא עמד נפגע העבירה במלוא התשלומים - פנה האחרון לנואשם 1, וקשר עמו קשר לסתור את נפגע העבירה על מנת שישלם את חובו.

במסגרת העבירה צירף נואשם 1 את נואשם 2, ואילו נואם 2 פנה ל亲属 משפחתו - הנואשם 3, במטרה כי יסייע לו בפועלות העבירה, תוך שהשניים סיכמו, כי יחולקו בסך בן 80,000 ₪, שאמור להתקבל בידי מתוך כספי העבירה, כתמורה לפעולותיהם אלה (ה חוב עצמו היה גבוהה יותר).

במסגרת הקשר האמור, בירר נואשם 1 פרטים על נפגע העבירה באמצעות קשרים עם משרד עורכי דין, ולאחר מכן החלו הנואשים בפניות, בדרכים שונות, אל נפגע העבירה, תוך איומים עליו במטרה להניעו לשלם החוב הנטען.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או. co.verdicts ©

במה ש, אף נחטף נפגע העבירה על ידי שני אנשים שזהותם אינה ידועה לتبיעה. אולם אנשים העלווה לרכיבם, לאחר שביררו את זהותו, והודיעו מתחת גשר בשכונה הסמוכה לעיר באර שבע, לאחר שהורו לו לקשור עצמו באמצעות אזקונים. נפגע העבירה הצלית, בהיות קשור, להגעה למכשיר הטלפון הניד שלו ולהזעיק עזרה.

חולקו של נאש 3, על פי המתואר בכתב האישום המתווך, כלל שתי שיחות אינימים כלפי המטלון, האחת - לפני אירוע החטיפה והשנייה - לאחריו. באותו שיחות, הציע להיפגש עמו במטרה להסדיר את החוב.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון ספרטיו מנויים בהודעה ת/4. במסגרת ההסדר, תוקן כתב האישום והנאש הופנה לחקירה שירות המבחן למבוגרים. לא הייתה הסכמה בין הצדדים בנוגע לעונש.

מתוך השירות המבחן למבוגרים שהוגש בעניינו של הנאש עולה, כי הינו נשוי, אב לשישה, המתגורר בעיר יפו. לדבריו החל, לאחרונה, לעבוד בתחום השיפוצים. הנאש לא השלים את לימודי התיכוניים. מאז היותו בגיל צער הסתבר במספר לא מועט של עבירות.

כבר כשהופנה לאבחן בעבר התרשם השירות המבחן מנאש בעל נורמות התנהגות עבריניות עמוקות, הנוגג לתמן את הסביבים אותו ולהשפיע עליהם.

שירות המבחן התרשם, כי הנאש מתקשה בתפקיד תעסוקתי יציב ותקין; נוטה לטשטש ולצמצם את מעורבותו בעבירה דין ואת עברו הפלילי בכלל; נוקט במידה פאסיבית ומתקשה לראות את דפוסיו הבעייתיים, הגורמים שוב ושוב להסתבכוות שלו עם החוק. קשיים העבריניים ודפוסי המרמה באישיותו עלולים להביא אותו, בין היתר, לתגובה אלימה במטרה להשיג את צרכיו. במצב מצוקה ולחץ נוטה להגביל אימפרסייביות ולהיקלע במצב סיכון.

שירות המבחן לא מצא מעגלי תמייה העשויים להציג גבולות לנאש ולמנוע התדרדרות מצבו.

שירות המבחן התרשם מסיכון ברמה ביןונית לחזרה לפעולות עברינית, וזאת לנוכח עיפות שבייטה הנאש מאורך החיים שנייה עד כה.

שירות המבחן המליך להשיט על הנאש מסר שירותה בדרך של עבודות שירות; פיצוי לנפגע העבירה; העמדתו תחת צו מב奸 למשך שנה.

התביעה הגישה, לענן העונש, את עברו הפלילי של הנאש (ת/6). מהתרשם הפלילי עולה, כי מדובר בנאש המסתבר באופן חוזר ונשנה עם החוק, לרבות ריצוי מסרים.

סוג העבירות בהן הסתבר הנאשם הינו בעיקר בתחום המרמה והונכחות (עבירות רבות). עוד הורשע הנאשם בגין עבירות מס; עבירות תעבורה; עבירות רכוש.

בתאריך 14.04.2013 נגזר דין של הנאשם בגין עבירות של קשירת קשר לשימוש וסחיטה איוומיים, אשר בוצעו במהלך שנת 2013 (בזמן היוות ההליכים המשפטיים נושא התקיק דין תלויים ועומדים כנגד הנאשם), ובגין נדון לעונש מאסר בפועל בגין 10 חודשים, ממנו השחרר רק לאחרונה.

התביעה הגישה הצהרת נפגע העבירה בצירוף נספחים (ת/7). עיקר טענותיו של נפגע העבירה הן כי מעשי הסחיטה שבוצעו כלפיו, וביחד אירוע החטיפה, הביאו לפגיעה בתחום בריאות הנפש. נפגע העבירה צירף חוות דעת פסיכיאטרית פרטית ממנה עולה, לכארה, כי סובל מסתמן בתרא-חלבית ("פוסט טראומה"), וכי המומחה מציע לקבוע נוכחות רפואיות בשיעור 30%. יחד עם זאת, צורפו גם מספר מסמכים מאת רופא המשפחה וכן רופאים במחלקה הפסיכיאטרית במרכז הרפואי ע"ש סורוקה, שם לא נמצא נפגע העבירה סובל מפסיכוזה או מדיכאון מג'ורי, אלא סובל מחרדות, כאשר תגבורתו נורמטיביות ביחס לאיומים אותם חווה. בהיות תופעות החרדה חוזרות באופן מתמשך - הומלץ לנפגע העבירה על טיפול רפואי. עוד צירף נפגע העבירה קבלות בגין ערכות חוות הדעת הפרטית (4,720 ₪), וכן טיפולים פסיכולוגיים שמקבל, לדבריו, באופן שוטף (160 ₪ לשעת טיפול).

בהצהרת נפגע העבירה ת/7 ובמסמכים המצורפים לה מפורטות גם נסיבות היקלעותו של נפגע העבירה לקשר עם אותו משה לב ודרך היוצרות החוב, אשר לא תזכרנה על מנת למנוע פגעה בצדעת הפרט.

מטעם ההגנה הוגש, לענן העונש, מסמכים להוכחת חובות כספיים שונים של הנאשם. בין היתר, הוגש גזר דין של בית המשפט לתעבורה, שם חויב הנאשם לשלם קנס בן 3,000 ₪ (נ/1); רשות תיקים לחיב בלשכת החוץ"פ (נ/2), ממנה עולה כי תלויים ועומדים כנגד הנאשם חובות בהיקף הקרוב לשני מיליון ₪; פרוטוקול חקירת יכולת בלשכת החוץ"פ, שם ניתן צו תשלומים בגובה 200 ₪ לחודש כנגד הנאשם בגין החובות האמוריהם.

התביעה עותרת להשิต על הנאשם עונש מאסר בפועל במתחם שינווע בין 18 חודשים ועד 3 שנים מאסר בפועל. התביעה מדגישה, כי חלקו של הנאשם ביצוע העבירות היה משמעותי, על קו הגבול העליון של הסיעע; כי הנאשם לא הכיר את המתלוון; כי הנאשמים ניצלו את חולשת המתלוון; כי הנאשם השתתף בהטלת אימה על המתלוון, שהביאה לנזקים נפשיים שנגרכמו לו, כל זאת למען בצע כסף.

עוד הדגישה התביעה את עברו הפלילי המכבד של הנאשם, המלמד על דרך חיים עברינית, וכי הסתמכויות העברינות המשיכו גם לאחר שנפתחה החקירה בגין תיק זה.

סיכום של דבר, עטרה התביעה להשיט על הנאשם עונש במרכז המתחם שהוצע על ידה, ואף הגישה פסיקה התומכת בטענותיה.

ההגנה ביקשה להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם ובכך שלא הייתה כל היכרות בין נפגע העבירה. ההגנה הדגישה את חלקו הקטן, לטענה, של הנאשם במסכת העבירות ואת הודהתו באשמה והבעת החרטה מצדו. העונה, כי הנאשם החל לעבד לאחר שחררו ממאסר ואף החל להחזיר את חובותיו, ואולם לא הוגש אסמכתאות לביסוס טענות אלה.

ההגנה עטרה להסתפק בעונש מוותנה, או לכל היוטר עונש מאסר שיריצה בעבודות שירות.

ההגנה הציעה לפצות את נפגע העבירה בסך בן 10,000 ₪ המצוי בפקdon בבית המשפט, וציינה כי אין לנימוק כספים זמינים מעבר לכך.

בדברו האחרון, הביע הנאשם חרטה על מעשיו וביקש סליחה מנפגע העבירה. הנאשם טען, כי 'סבל מספיק בחיו' וכי מבקש הזדמנות.

הADB שיביעו הנאשם חמורה. יש בה כדי לפגוע באישיות סדרי השלטון והמשפט בחברה. יש בה כדי להטיל איימה על אחרים ולפגוע בשגרת חייהם ושלוםם הנפשי, בקנינים ולעתים אף בשלום הפיסי.

משנה חמורה למעשיו של הנאשם הייתה שעולה מכתב האישום ומטענות הצדדים, כי לא הייתה כל היכרות קודמת בין לפגע העבירה. הנאשם צורף לכונפה שפולה לשחיתת נפגע העבירה על ידי קרוב משפחתו (הNameValuePair 2), בתמורה לבצע כסף - הבטחה לחלק מתකובי הסחיטה, ולמעשה - שימוש כ"חרב להשיכר".

אין בידי בית המשפט לקבל את טענת ההגנה, כי חלקו של הנאשם בפרשה היה שול. מעשי הסחיטה מהווים מסכת עובדתית אחת, במסגרתה תרם כל אחד מהמעורבים את חלקו, במטרה להניע את נפגע העבירה לשלם. כל אחת מהশיחות והמעשים שבוצעו כלפי נפגע העבירה השתלבו באותה מסכת. אכן, תוקן כתוב האישום עניינו של הנאשם יוחסה לו עבירה נגזרת מסווג סיוע לשחיטה בלבד, ואולם צודקת התביעה, כי מעשיו נגעו לבב העשרה העברנית, וממצוים על הגבול העליון של הסיווע. מובן, כי לעובדת הרשותו של הנאשם בעבירה נגזרת, ולא בעבירה מוגמרת, קימת השפעה במידה קביעה מתחם הענישה לגביו, ואולם יש לקחת בחשבון את טיב הסיווע, עצמותו ומידת חיוניותו למפעל העברי כולם.

בגזר הדין ת.פ. (מחוזי מרכז) 13913-08-12 נגזו על נאים שהורשו בעבירה מוגמרת של שחיטה באזומים, במקרים דומות לנسبות דנן, עונשי מאסר למשך 3 שנים וכן עונשים נלוויים של מאסר מוותנה, קנס בסך 40,000 ₪ ופיצוי בסך 125,000 ₪ למתלון. בערעור פלילי ע.פ. 13/1637 אישר בית המשפט העליון את גזר הדין, וכן אושר מתחם ענישה בן 18 חודשים עד ארבע שנים מאסר בפועל בגין אותן עבירות, כאשר המדבר בעבירות מוגמרות.

במקרה דנן, מדובר, בעבירה נגזרת מסווג סיוע, שדינה מחcitת העונש הקבוע בגין אותה עבירה, וכן בנסיבות

בעלות חומרה פחותה משהו מלאה המתוירות בפסק הדין דלעיל, ומשכך מצוי בית המשפט לקבוע מתחם ענישה בגין העבירה Dunn - קרי: סיווע לשחיטה באזומים, שהתבטא בשיחות MILFOLIOOT, טלפוניות, עם נפגע העבירה, במטרה לסתור כספים בסכומים גבוהים, אשר ינווע בין שישה חדשים ועד לשנתיים מסר לרצוי בפועל.

לצורך קביעת העונש העונש הספציפי בנסיבות המתחם, יש לחתך בחשבון, ראש וראשית, את נסיבות העבירה, לרבות מידת התעוזה, התחכים והאנטי-חברתיות שאפינו את ביצועה. עוד יש לחתך בחשבון הנזקים שנגרמו לנפגע העבירה. כן יילקחו בחשבון עברו הפלילי של הנאשם; מאפיינו האישיותיים כפי שנקבעו על ידי גורמי האבחון המתאימים; נסיבותו האישיות.

במקרה Dunn, יש לשקל לחומרה כי מדובר היה בנסיבות שהתארגנה לצורך סחיטה סכומי כף גדולים מהמתلون, תוך ניצול ציני של מצוקה אישית ונסיבות מיוחדות שצנעת הפרט יפה להן. כעולה מהצהרת נפגע העבירה, נגרמו לו העבירה נזקים של ממש (אם כי זהו אינו הליך המשפטי לקבעת שיעורם המדויק). מדובר בנאשם בעל עבר פלילי, לרבות בעבירות דומות ובעבירות שענין מעשי מרמה ונוכחות. הנאשם ריצה מסרים בעברו. הנאשם נתפס באופן רצוף בפעולות עברינית, כל מהלך חייו הבוגרים, ולא נרתע אף מלסתבן בעבירה דומה במהלך התקופה בה היה משוחרר בערבות בגין העבירה נשא כתוב האישום Dunn. כאמור, שימוש הנאשם שכיר חרבי כאשר לא הייתה לו, אישית, היכרות כלשהי עם נפגע העבירה, שלא לומר טענה כלפיו.

שירות המבחן למובגרים מצא את הנאשם כבעל דפוסים עבריניים מושרים, הנtan במצבי סיכון לביצוע עבירות.

לא הוצגו נסיבות אישיות חריגות בעניינו של הנאשם. אמנם, ההגנה הציגה מסמכים במטרה ללמד על חובות כספיים בהיקף גדול. אך כאשר מדובר בנאשם שלחוותו קופת שרכזים של עבירות, בין היתר בתחום הסחיטה, המרימה והnocחות, אין לייחס, בהכרח, משקל רב לחובות פסוקים כאמור. זאת, משלא הוצאה מלאה התמונה הריאיתית בנסיבות למצוות הכלכלי של הנאשם ולהתנהלו בו, וכן כאשר עולה מהמרשם הפלילי, כי נהוג לבצע לכל אורך עבירות בעבור בצע כסף, שההכנסות מהן בוודאי אינן מדוחחות חלק מהכנסותיו הרשמיות ואין מופנות לכיסוי החובות.

הנתאים אף לא שיתפו פעולה באופן מלא בחקירה, שכן פרטי המעורבים הננספים, שביצעו את מעשי החטיפה, שהיה חמור ביותר בנסיבות העבירות - לא נמסרו עד היום.

לזכות הנאשם יש לחתך, בעיקר, את הודהתו באשמה, אשר היה בה גם כדי לחסוך העמדת המתلون, בנסיבות האישיות המיוחדות, מול חקירת שני ערבים. עוד ניתן משקל מסוים להרטה שהביע הנאשם (אם כי יש לזכור, כי זו לא מנעה ממנו לבצע עבירה נוספת דומה במהלך התנהלו הליכי המשפט).

כן יש לחתך לזכות הנאשם, כי חלקו ביצוע העבירה לא כלל פעולות המבוצעות בתחכים מיוחד או בתעוזה, והתמצאה בשיחות טלפוניות מאימות אל מול נפגע העבירה (אם כי מכלול הפעולות שבוצעו, בשיתוף אחרים, בפרשה זו, מעיד על תחכים ועל תעוזה רבתי).

בشكلול הנسبות המפורטות לעיל, מוצא בית המשפט להשิต על הנאשם עונש מאסר בפועל בגין שנوع במרקם מתחם הענישה, כאשר עקב הודהתו באשמה תינתן הקלה נוספת, והעונש יהיה מתחת למרקם המתחם.

בית המשפט רואה עוד לגזר על הנאשם עונשים נוספים של מאסר מותנה וכן עיצומים כספיים מסווג כנס ופיזי לנפגע העבירה.

לפיזי נפגע העבירה תלויות מגוונות, לרבות הכרה במעמדו של נפגע העבירה בהליך הפלילי; הכרה בנזק שנגרם לו; שידור מסר של אכיפת החוק כלפי הציבור; חסכו זמן ומשאבים לנפגע העבירה לצורךימוש ציוויל; מניעת מפגש מחודש בין נפגע העבירה לבין העביר במהלך ניהול הליך אזרחי; הרתעת עברינים בכך; ואף סיוע בתהליך הטהרותו ושיקומו של העביר עצמו. ראו ע.פ. 8745/08 **פלוני נ' מדינת ישראל ואח'**:

לפיזי שנפסק לטובת נפגע עבירה קיימות מספר תלויות שונות, המשקפות את היותו פיזי בעל רכיב אזרחי דומיננטי המתקיים ב"נסיבות" פלילת-עונשית. ראו ע.פ 2976/01 **אסף נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(3) 418 (2002). בין התכלויות האמורות ניתן לציין את הבאות: מתן סعد לנפגע העבירה בטוח זמני קצר, מבלי שייאלץ להמתין לסיום הליכים אזרחיים בעניינו; מניעת מפגש מחודש עם העביר שפגע בו במסגרת של הליך אזרחי נוסף; הכרה חברותית בסבלו של הנפגע; העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, חלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכותו במסגרת הליך זה ואף יסוד של היטהרות לעביר עצמו, שחייב בפיזי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו (ראו: ע.פ 7895/04 **פלוני נ' מדינת ישראל** ([הורסם במאגרים], 2.8.2006); רע.פ 9727/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** ([הורסם במאגרים], 22.7.2010)).

להבדיל מעונש הknס, הפיזי לנפגע העבירה הינו עיצום בעל מאפיינים אזרחיים במסגרת ההליך הפלילי. ראה לעניין זה ע.פ. 11/7332 **עטאללה נ' מדינת ישראל ואח'**:

כידוע, החיוב בפיזי חלק מגזר הדין במשפט הפלילי הוא בעל סמלנים אזרחיים מובהקים.

על כן, כשם שבהליכ האזרחי, בתביעה נזקית, אין חשיבות לשאלת יכולתו הכלכלי של הנتبע, כך גם, בקביעת שיעור הפיזי בהליך הפלילי, אין לקחת בחשבון נתון זה.

וראו ע.פ 5761/05 **מג'דלאי נ' מדינת ישראל**:

לגוף הדברים, אין הסכם קשור מטבעו ביכולתו הכלכלית של החיב, כשם שבמשפט אזרחי אין בודקין בקביעת חיוב את יכולתו של החיב, ובהלך אזרחי דבר אחר זו הוא עניין להוצאה לפועל לעונת בו; ולכן הנושא שהעהła בא כוחו המלומד של המערער כעיקר טיעונו, קרי, אי יכולתו הכלכלית של שלוחו, אינו יכול לשמש אמת מידה.لاقורה, ואני מדובר דווקא במקרים דנא, תיתכן סיטואציה שבה יפסק סком שבעת פסיקתו אין החיב יכול לעמוד בו, ולימים ישטרוף מצבו הכלכלי אם מהשתכרות ואם מקור אחר, יכולתו תשנה... המחוקק קבע כאמור סком מירבי. שעה שבית

משפט - כבמקרה דנן - מתקרב בקביעתו לסכום זה, אין בכר דופי, שהרי לא בכספי קבע המחוקק את אשר קבוע, וכדברי השופט ד' חשיון בע"פ 10213/05 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] "נזק כללי, וすべל בכלל זה, אין מוכחים שיעורו, והוא עניין להערכתו של בית המשפט". וככל שהמדובר בגביה, גם אם זו נעשית בדרך גבייתו של קנס אין משמעות שליכולתו של החיב, אם אין ידו משגת, אין נפקות; לפי הוראות פקודת המסים (גביה) שעל פיה נגבאים הפיצויים (סעיפים 77(ג) ו-70 לחוק), ובמיוחד לפי סעיף 5ב(א) לחוק המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995; מרכז זה הוא הגובה את הפיצוי. לפי סעיף 5ב(א) רשאי המרכז לפי בקשה חייב לפטרוס או לדוחות את תשלוםו של חוב, אם שוכנע כי היו סיבות סבירותiae לאי תשלום החוב, כולל או חלקו, במועדו, או כי קיימות נסיבות אישיות מיוחדות של החיב המצדיקות פרישה או דחיה של התשלום כאמור.

עוד ראו רע"פ 11/2174 לוזון נ' מדינת ישראל:

מן האמור לעלה, כי אין פסול בקביעת פיצוי גביה יחסית (ובעניננו לא הגיע לא למירב שבוחוק ולא קרב לסכומי הגזילה), אף מקום שה悒ולת הכלכלית אינה גבוהה.

אשר לטענת המבקש לעניין פרישת החוב ומועד תשלוםו, הכתובת המתאימה לכך היא, כאמור, המרכז לגבית קנסות בהתאם לסעיף 5ב לחוק המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה - 1995 ...

וראו גם ע.פ. 7/2010 פלוני נ' מדינת ישראל:

באשר לטענת המערער כי מצבו הכלכלי הקשה מצדיק את ההפחתה שיעור הפיצוי שנפסק לטובת המתלוונת, הרי שכבר נפסק כי שיעור הפיצוי לטובת נפגע עבירה במסגרת ההליך הפלילי איינו נקבע בהתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם [ראו למשל: ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报], 24.7.2006] פסקה ט; ע"פ 420/09 הנ"ל, בסעיף 96]. משכך, גם טענותו של המערער בדבר מצבו הכלכלי אינה מצדיקה את התערבותו של בית משפט זה בשיעור הפיצוי שנקבע לטובת המתלוונת.

בנוגע לסכום פיצוי, אין בית המשפט רואה להסתפק בסך שהוצע על ידי ההגנה (10,000 ₪), וזאת לאור הפגיעה הקשות שנגרמו לנפגע העבירה, מהן טרם התאושש עד היום, ולהיווטו זכות לטיפול בתחום בריאות הנפש, הן טיפול רפואי והן טיפול פסיכולוגי, באופן מתמשך. כאמור, לא הוכח במידה הנדרשת כי הנאשם נתן בקשימים כלכליים, אך מכל מקום, בהתאם לפסיקה שהובאה לעיל, מצבכלכלי דוחוק אינו מהווה מחסום בפני הטלת עונש מסווג פיצוי נפגע העבירה, ואף לא יביא להפחחת גובה הפיצוי.

השתת הפיצוי במסגרת ההליך הפלילי תחסוך לנפגע העבירה הצורך בנפרד ולהפגש בשנית עם מי מבצעי העבירה, כמו גם תאפשר כלים טובים יותר לאכיפת התשלום.

עם זאת, יקח בית המשפט בחשבון, בהשתת הפיצוי, את חלקו הנטען של הנאשם במסכת העבירות, שבוצעו ביחד עם אחרים, וכן את העובדה, כי נזקי של נפגע העבירה לא בוררו עד תם במסגרת הליך זה.

סוף דבר, בית המשפט גוזר על הנאשם הענשין הבאים:

- א. 12 חדש מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו בגין תיק זה, בהתאם להודעה שתוגש על ידי התביעה בתוך 7 ימים מהיום (המצוות עוקוב);
- ב. 12 חדש מאסר על תנאי במשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי שה הנאשם לא יעבור עבירה בנגדו לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק יא', סימנים ו', ז' ;
- ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 120 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 01.02.2015;
- ד. פיצוי לנפגע העבירה, ע.ת. 1 בכתב האישום, בסך 20,000 ₪. ככל שקיים פיקדון לטובת הנאשם בתיק המעצר, יקוז ע"ח הפיצוי. היתרה תשולם עד ליום 01.02.2015.

ה הנאשם יתיצב לריצויו מאסרו כתע.

הודעה זכות הערעור.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשע"ה, 17 נובמבר 2014, במעמד התביעה, עו"ד ענבל ברסאנו; הסניגור, עו"ד רון דMRI;
וה הנאשם.